



**HRVATSKI SABOR**

KLASA: 021-03/24-14/32

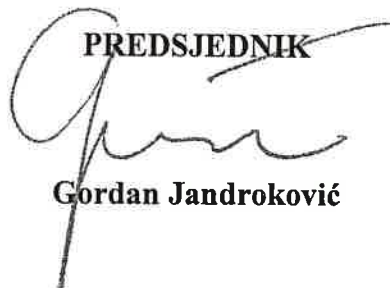
URBROJ: 65-24-2

Zagreb, 25. siječnja 2024.

**MINISTARSTVO TURIZMA I SPORTA**  
**gospođi**  
**dr. sc. Nikolini Brnjac, ministrici**

U prilogu dostavljam zastupničko pitanje **Davora Dretara**, zastupnika u Hrvatskom saboru, postavljeno u skladu s odredbom članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Na temelju članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, odgovor u pisanom obliku na postavljeno zastupničko pitanje dostavite u roku od 30 dana od dana kad Vam je pitanje dostavljeno.

**PREDSJEDNIK**  
  
**Gordan Jandroković**

Na znanje:  
- Vlada Republike Hrvatske



HRVATSKI SABOR

zastupnik Davor Dretar

Zagreb, 25.1.2024.

REPUBLIKA HRVATSKA  
65 \* HRVATSKI SABOR  
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 25-01-2024		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
021-03/24-14/32	65	
Urudžbeni broj:	Prih.	Vrij.
6531-24-1	-	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

**Predmet: Zastupničko pitanje ministrici turizma i sporta Nikolini Brnjac.**

Temeljem članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora ministrici turizma i sporta Nikolini Brnjac, postavljam sljedeće:

### ZASTUPNIČKO PITANJE

Poštovana ministrice, na opetovana traženja potpisnika dopisa koji vam šaljemo u nastavku ovog Zastupničkog pitanja, molimo odgovorite nam, da li ste Dopis zaprimili i na isti odgovorili u razumnom roku?

Ukoliko niste, molimo vas da odgovorite na zastupničko pitanje koje je postavljeno u nastavku:

## MINISTARSTVO TURIZMA I SPORTA

Ministrica, gospođa Nikolina Brnjac

## HRVATSKI OLIMPIJSKI ODBOR

Predsjednik, gospodin Zlatko Mateša

Poštovana gospođo ministrice Brnjac, poštovani gospodine predsjedniče HOO-a Mateša,

Želim Vam sve najbolje u novoj 2024. godini!

Prošla su glamurozna slavlja na kojima se završetkom svake godine tradicionalno javno rezimiraju pozitivni sportski rezultati. To je vrijeme kada se ne govori o onome što nije bilo dobro. Zato Vam se kao najodgovornijim sportskim dužnosnicima obraćam sada, po ne znam koji, ali zasigurno zadnji put, ponovno ukazujući na katastrofalnu situaciju u Hrvatskom ronilačkom savezu (HRS). Želim upozoriti na vrlo vjerojatne nove posljedice za hrvatski sport koje će nastati eventualnim daljnjim ignoriranjem takvog stanja od strane nadležnih institucija. Hrvatski olimpijski odbor (HOO) i Ministarstvo turizma i sporta (MTIS) su krovne institucije sporta koje bi to trebalo najviše zanimati. Nažalost, od sportaša ronilaca saznajem da Vam se ni oni više neće obraćati jer su na temelju dosadašnjih uzaludnih pokušaja traženja pomoći i uvažavanja njihovih mišljenja o potrebi ispravljanja negativnosti i nepravdi koje proizvodi HRS uz pasivno promatranje HOO-a i MTIS-a zaključili da od toga nema nikakve koristi.

Ovim sam dopisom nastojao maksimalno sažeti problematiku. Ako opet ne postignem ništa, tada će mi barem ostati mirna savjest da sam učinio sve što je bilo u mojoj moći, a na Vama će ostati sva odgovornost s obzirom na to da ste cijelo vrijeme o svemu bili dobro informirani. Sadržaj ovog dopisa možete smatrati stavom više od devedeset posto ronilačkih reprezentativaca, njihovih trenera i dužnosnika iz petnaestak (gotovo svih) sportskih ronilačkih klubova. Ipak, dopis potpisujem samo ja, kako bi se umanjila mogućnost ponavljanja novih osvetničkih radnji od strane čelnika HRS-a prema od sustava potpuno nezaštićenim vrhunskim sportašima.

Dakle, u nastavku ću Vas na sve taksativno podsjetiti:

- Čelna mjesta u HRS-u je uzurpiralo nekoliko tzv. „visokih časnika i invalida“ iz Domovinskog rata, potpuno nesposobnih za dužnosti koje bi trebali obavljati te njime protustatutarno i protuzakonito upravljaju već trinaest godina. Po onome kako vode savez izgleda da je njihov jedini motiv zlouporaba položaja u cilju protuzakonitog stjecanja materijalne dobiti i ostvarivanja drugih osobnih parcijalnih interesa, a na štetu ronilačkih sportova, ronilaštva u RH općenito i državnog proračuna. Njihovo dugogodišnje negativno djelovanje je posljedično rezultiralo prepolovljavanjem broja članica saveza, pljačkom više od pola milijuna eura, odustajanjem sportaša od natjecateljskog bavljenja ronjenjem te kako je to sad već vrlo izgledno, prelaskom nekih naših najtrofejnijih reprezentativaca pod zastave drugih država.

Čelnici HRS-a su zapravo profesionalni „udrugari“ koji su „doktorirali“ na slabostima hrvatskog sustava financiranja i kontrole udruga. Osim svojeg strateškog pozicioniranja u HRS, odnosno preuzimanja istoga gotovo prevratom, oni su bili ili su i sada dužnosnici i/ili osnivači u više drugih udruga. Gotovo jedina djelatnost njihovih udruga zvučnih imena koja netočno sugeriraju udruživanje velikog broja branitelja i invalida iz Domovinskog rata, a

zapravo su klubovi osnovani uz pomoć nekoliko poznanika od kojih su iznudili osobne karte za registraciju kluba, je apliciranje s imaginarnim projektima na brojne natječaje za dodjelu državnog novca. Dugogodišnjim usavršavanjem svog prevarantskog posla, na račune svojih udruga dobivaju nevjerovatne svote novca, koji tada sramoteći braniteljsku populaciju izvlače putem prikazivanja fiktivnog opće korisnog rada. Novac na njihove račune sjeda i u sukobu interesa od natječaja državnih poduzeća kojima upravljaju njihovi udrugarski kolege. Pri tom se čak ni ne trude pravdati izmišljene troškove na propisani način. Ne prezaju ni pred najnemoralnijim prevarama kao što su to izvlačenje novca za fiktivnu rehabilitaciju invalida iz Domovinskog rata i slično.

Primjerice, neupitno je otuđivanje više od milijun i pola kuna za neprovedeno uređivanje broda za svrhu rehabilitacije invalida, kao i dva milijuna kuna za izmišljeno prekrivanje invazivnih algi u Jadranu (nije prekrit niti metar morskog dna), tko zna koliko za organizaciju brojnih, medijski predimenzioniranih, tzv. velikih ekoloških akcija, a u stvari simboličnih čišćenja podmorja od strane jedva desetak ronilaca iz isto toliko bratskih polufiktivnih klubova koji osim za izvlačenje novca služe i kao glasačka mašinerija u izbornom inženjeringu umjetnog održavanja vlasti u HRS-u, zatim prikazivanja troškova za obilježavanja raznih događaja poput fascinantne proslave obljetnice savezničkog iskrcavanja na Normandiju, za likovne radionice branitelja itd., pa sve do dugogodišnje konstantne „sitne“ pljačke novca putem nezakonito vođene evidencije i prikazivanja nebrojenih neosporno lažnih putnih naloga i pratećih fiktivnih dnevnica. Zbog olakšavanja sustavnog izvlačenja novca iz saveza putem putnih naloga čelnici HRS-a protostatutarno ne žele godinama imenovati tajnika saveza kako bi se krivo vođenje evidencije istih (unatoč upozorenjima iz HOO-a o tome) moglo pripisati njihovom volonterskom neznanju. Predsjednik HRS-a dobro zna svaki detalj u vezi s putnim nalogima. Već je jednom plaćući molio za milost kada je prije desetak godina uhvaćen u pokušaju dvostrukog prikazivanja putnih naloga u HRS-u i Ministarstvu obrane. Tada mu je oprašteno da čovjek ne ostane bez posla i mirovine. No sada opet treba pitati inspekciju Porezne uprave koja je to nedavnim nadzorom trebala utvrditi, je li u redu da predsjednik HRS-a sam sebi otvara naloge za brojna lažna putovanja iz Splita po cijeloj zemlji dok cijelo vrijeme živi u Zagrebu, gdje sam sebi za život u vlastitoj kući isplaćuje dnevnice. Uz obračun putnih naloga prilaže restoranske račune te troškove kupovanja viskija u bocama. Dopredsjednik i izbornik koji to sve zna, a koji nema pravo potpisa supotpisuje takve naloge kako bi se dobio privid da netko kontrolira putovanja, a onda vjerojatno međusobno dijele tako „oprani“ otuđeni novac. Bilo bi dovoljno zaviriti u priljev sredstava na račune svih njihovih udruga da bi se dobile zapanjujuće spoznaje o količini nekontrolirano potrošenog novca. Tu se dodatno ističe i udruga predsjednika nadzornog odbora HRS-a milijunskim priljevima novca od natječaja na račun njegove udruge, koji je dio istoga tima, pa nije ni čudo da je „gluh i slijep“ na sve nepravilnosti u savezu. Opće je poznato da se radi o osobama koje se u vrijeme rata nisu istakle hrabrošću i sposobnošću, nego suprotno, izbjegavanjem ratišta. Tada i nakon rata su pokušavali od države uzeti što im ne pripada putem raznih krivotvorina te je jedan od njih zbog takve prakse i kažnjavao uvjetnom zatvorskom kaznom, a drugi je jedva izbjegao izbacivanje iz vojske. Stoga je u najmanju ruku sumnjiva legitimnost njihovog stjecanja visokih činova, mirovina, invalidnosti i stanova. Za neke od njih postoje jake indicije o krivotvorenju okolnosti ratnog stradavanja te je vjerojatno da stoga nezasluženo parazitiraju na državnom proračunu, krute si vrijeme proučavanjem slabosti sustava i zaogrnuti nacionalnom zastavom osmišljaju polu legitimne pljačke na koju ju ih ovakav slab i loš sustav kontrole zapravo potiče. Višak tako stečenog prihoda ulažu u npr. bespravnu gradnju u kompanjonstvu s medijski viđenim, politički moćnim, isto tako strateški pozicioniranim čelnikom jedne krovne braniteljske udruge. Čelnici HRS-a inače se često pozivaju na svoje jake političke veze kako bi ustrašili kritičare njihovog štetnog djelovanja.

- Gore navedeno nenamjensko trošenje državnog novca prvenstveno je problem institucija sustava odgovornih za nadzor. No, kako je u ovom slučaju ugrožen i dio budžeta namijenjen za sport tako su Hrvatski olimpijski odbor (HOO) i Ministarstvo turizma i sporta (MTIS) prema Zakonu o sportu prve takve institucije kontrole u lancu odgovornosti. Za nas iz sportske ronilačke zajednice ta krađa državnog novca bi bio jednak problem kao što je to i za svakog drugog građanina koji puni državni proračun kad ne bismo bili svakodnevno dodatno izravno opterećeni štetnim utjecajem ovih ljudi na naš rad. Sve je eskaliralo do mjere da su sportaši i treneri prisiljeni donijeti odluku hoće li napustiti sport u kojemu su uvjerljivo među najboljima na svijetu zahvaljujući gotovo isključivo vlastitom entuzijazmu ili će se morati nepotistički uklopiti u sustav pogodovanja samo poslušnima, ne bi li tako dobili barem osnovne uvjete za rad i djelić onoga što im realno pripada za zasluge. Pri tom još i ponizno prešutno prihvaćajući činjenicu da najveći dio zasluga uzimaju oni koji su samo odmagali u ostvarenju tih postignuća. Vrhunski sportaši kao moralne i ponosne osobe se uglavnom neće odlučiti za drugu opciju već će se tome usprotiviti. Sada već ulazimo u četvrtu godinu od kada su se sportaši HRS-a odlučili svojom građanskom hrabrošću i društvenom odgovornošću oduprijeti nepravdama i katastrofalnim uvjetima koje je proizvela negativna selekcija i kadrovska sabotaža u upravljačkoj strukturi saveza. U toj njihovoj pravednoj borbi za opstojnost hrvatske sportske izvrsnosti, zbog odsustva svake pomoći od strane odgovornih u hijerarhijskoj dužnosničkoj strukturi sustava sporta, odnosno zbog inertnosti svih drugih institucija sustava i neprepoznavanja problema ili nezainteresiranosti za njegovo rješavanje, njihova borba je za sad potpuno uzaludna. U sljedećem navodu ukratko o apsurdnosti hrvatske zbilje u tom smislu.

- Dakle, pozicija natjecatelja u ronilačkim sportovima u Republici Hrvatskoj izgleda otprilike ovako. Činjenica je da se skoro svi sportaši i treneri opravdano žale na čelnike svojeg saveza da oni: krađu novac namijenjen razvoju njihovog sporta, da im svojom nemarom, nebrigom, nesposobnošću i potkapacitiranošću značajno otežavaju trenajni proces, uvjete rada, tempiranje sportske forme i organizaciju potrebnih natjecanja, da unose nemir i strah onim sportašima i trenerima koji se ne uklapaju u njihov korupcijsko nepotistički sustav te da im se zbog toga osvećuju namjernom opstrukcijom njihove sportske karijere i već postignutih sportskih rezultata (ovdje usput rečeno, izbornik je nedavno pred nekim natjecateljima najavio nove osvetničke radnje prema drugim natjecateljima koji su prema MTIS I HOO-u osporavali njegovo pravo na nezaslužene nagrade), pri tom ne vodeći brigu o nacionalnim interesima, da posebno nagrađuju i nepravedno protežiraju samo nekoliko slijepo lojalnih sportaša i trenera, da dovode svoje prijatelje koji nemaju kvalifikacije, iskustva ni blage veze o ronilačkim sportovima na ključne pozicije plaćenog nacionalnog trenera i izbornika, da im se time ugrožava sigurnost, pa i život, da im se uskraćuje izboreno pravo na odlazak na međunarodna prvenstva, da pravo odlučivanja o izboru sportaša isključivo svojata nekompetentni fiktivni izbornik koji si uz podršku predsjednika saveza svojata diskrecijsko pravo na odlučivanje baš o svemu (pred drugim natjecateljima izbornik je opet nedavno najavio novo pojačano korištenje takvog samoproglāšenog diskrecijskog prava u svrhu „uvođenja reda“ među njemu nedovoljno lojalnim natjecateljima), da ako ipak uspiju konzimirati pravo nastupa na svjetskim prvenstvima i ako unatoč svemu uspiju osvojiti medalje da njima, tada im se kao najtrofejnim sportašima uskrati refundacija odlaska na svjetsko prvenstvo koje su sportaši ili njihovi klubovi sami financirali, da se osvajačima medalja i njihovim zaslužnim trenerima uskrate novčane nagrade i minimum stimulirajućeg opće društvenog priznanja, umjesto toga da čelnici saveza predlažu za novčane nagrade svoje „satelite“ koje nitko od sportaša nikad nije ni vidio, a temeljem potpuno izmišljenih krivotvorina - izvješća o izmišljenom radu koji je doprinio ostvarivanju posebnih sportskih

rezultata te da to nezasluženo „pravo“ godinama konzumiraju ubirući više od milijun kuna, rugajući se nedostižnosti pravde.

Kada se sportaši tome usprotive, na prvoj instanci žalbe, u HOO-u im odgovaraju da se HOO ne smije miješati u rad nacionalnih saveza te da savezi imaju svoja tijela koja to trebaju rješavati. Kada im ronioci odgovore da to nije moguće riješiti unutar saveza zbog: nemogućnosti demokratskog odlučivanja od strane sportski aktivnih klubova - članica jer se u savezu već trinaest godina protustatutarno i protuzakonito održava vlast putem izbornog inženjeringa, odnosno potpune blokade svih demokratskih procedura, nedostupnosti javnih dokumenata, po potrebi stalnim retroaktivnim tajnim promjenama njihovog sadržaja, odnosno krivotvorenja istih, zbog selektivnog pročišćavanja članstva saveza izbacivanjem aktivnih klubova te uvođenjem polu fiktivnih klubova iz tehničke kulture (scuba ronjenje) s nekoliko članova koji ponekad nemaju nikakve veze s ronjenjem, kojima se za dobivanje glasačke vjerodajnice pogoduje na razne načine (od čašćenja janjetinom i ćevapima, besplatnog iznajmljivanja dijela Titove vile na Marjanu, uzurpirane od strane predsjednikovog kluba, do nudenja preusmjeravanja stambenog kontejnera namijenjenog potresom opustošenom području...itd.), zbog izbornog inženjeringa u pripremi i održavanju skupština saveza, zbog nesposobnosti, negativnog okruženja i općom depresijom potaknutim rasapom preostalih aktivnih članica. Sportski klubovi – članice saveza su potpuno nemoćni u pokretanju bilo kakvih inicijativa za demokratsku promjenu stanja u savezu prvenstveno zbog potpune nedjelotvornosti državnog Povjerenika za informiranje. Ni uz višegodišnje slanje brojnih zahtjeva za pomoć državnom Povjereniku nije bilo moguće dobiti od HRS-a ključne javne dokumente. Već više od deset godina predsjednik HRS-a ne dozvoljava nikome uvid u matičnu knjigu članica. Državni povjerenik za informiranje je uputio inspekciju u HRS koja je utvrdila da se po gotovo svim točkama izvida potpuno nepravilno i netransparentno upravlja savezom. Međutim, ni HRS ni predsjednik HRS-a koji je suprotno uputama državnog povjerenika sam sebe proglasio povjerenikom za informiranje HRS-a nisu nikada kažnjeni. Umjesto toga su im izdane određene upute s rokovima za popravljavanje uočenog stanja. No i dalje, nakon više od godine po isteku rokova još uvijek je to stanje isto. Dakle, putem demokratske procedure u savezu ni sportaši, ni njihovi klubovi – članice saveza ne mogu ništa učiniti jer ni službene državne institucije ne mogu natjerati čelnike HRS-a na njihove zakonske obaveze prikazivanja javnih dokumenata dostupnim.

Zatim se sportaše savjetuje da svoje probleme rješavaju na sudu koji će trajati najmanje deset godina. Onda se ronioci više puta požale ministarstvu nadležnom za sport (MTIS). Ono dugo ne odgovara, a zatim prosljedi rješavanje problema ponovno na HOO i na Sportsku inspekciju. HOO napravi reviziju poslovanja HRS-a i obavi razgovore s roniocima i čelnicima saveza. U nacrtu revizije utvrdi brojne nepravilnosti u poslovanju saveza, vođenju putnih naloga, krivotvorenje sportskih izvješća, nepostojanje obavezne dokumentacije (opći i provedbeni pravilnici), nekvalificiranost osoba koje se vode kao stručni djelatnici, kršenje ugovora o načinu plaćanju trenera koji uopće nije radio posao za koji je bio plaćen, lažno se predstavljao kao trener reprezentacije, nije plaćao obavezne doprinose te nema potrebno znanje, iskustvo ni kvalifikacije za taj posao. Međutim, u konačnoj verziji nalaza revizije sve je ublaženo te su HRS-u samo dani savjeti o tome kako treba dalje ispravno poslovati. Imaginarnom treneru se ipak prekida sufinanciranje HOO-a i traži se povrat novca za deset već isplaćenih plaća. On odbija vratiti taj novac i umjesto njega to protuzakonito nenamjenski isplaćuje HRS, čime je tada dvostruko oštećen ronilački sport ( za 154 000 kuna), a ronioci ostaju bez službenog trenera koji bi se između ostalog trebao skrbiti za njihovu sigurnost. Nakon svega, HRS nevjerojatnim činom predlaže tog istog fiktivnog trenera (koji je molio ronioce čiji bi trebao biti trener da ga nauče osnove ronjenja) za dvije novčane nagrade za posebna sportska postignuća kao trenera reprezentacije. Još apsurdnije, HOO (koji se po uredbi Vlade tada vodio kao predlagatelj za nagrade) to odobrava i prosljeđuje u MTIS, koje

na vrhuncu paradoksa i isplaćuje nagrade fiktivnom treneru pod kaznenom prijavom za sve navedeno, dok se pravi zaslužni treneri zakidaju za nagrade jer ih savez nije ni predložio. Svi su sve znali jer su se ronionci žalili na takve odluke HOO-u i MTIS-a. Žalili su se i na brojne isplate drugih nezaslužnih nagrada (oko 100 000 eura ukupno) u praksi fiktivnom izborniku te velikih svota novca po istoj izmišljenoj osnovi drugim, od čelnika HRS-a proglašenim fiktivnim sportskim dužnosnicima bez ikakvih kvalifikacija. Na sve to državni tajnik MTIS odgovara da su oni u ministarstvu po njegovom shvaćanju zakona nemoćni jer je po novom Zakonu o sportu navodno nacionalni savez paradoksalno iznad njih. Dakle, drugim riječima po tumačenju MTIS-a predsjednik HRS-a može zakonski predložiti za nagradu Vlade koga god želi bez obzira na to je li zaslužan ili ne, a ministarstvo je tu njegovu želju dužno ispoštovati. To je nešto poput analogije iz starog Rima kada je Cezar svojeg konja proglasio senatorom jer to mogao. MTIS ipak ponovno aktivira Sportsku inspekciju koja ponovno ne nalazi nepravilnosti u radu HRS-a ni u proceduri nagrađivanja. Naravno, o planu nadzora su dobro obaviješteni čelnici HRS-a kojima se uvijek daje dovoljno vremena za promjene javno nedostupnih dokumenata. Na traženje dokumentacije kojom se dokazuje stručnost već nagrađivanih i novo predloženih osoba za nagrade, koja nije bila predana u HOO, u HRS-u se retroaktivno mijenjaju i proizvode novi dokumenti i pravilnici kojima se pokušava prikazati nagrađivanje nezaslužnih, nekvalificiranih fiktivnih dužnosnika legitimnim. Tako primjerice predsjednik upisuje u pravilnik novi članak po kojem je dokaz stručnosti izbornika svjedodžba o ronilačkoj kvalifikaciji koju mu je on sam ispred svoje udruge - ronilačkog kluba dodijelio jer izbornik nema potvrdu o potrebnoj kvalifikaciji izdanoj od strane ovlaštene službene ustanove. Po navodima izbornika, ministrica je primila čelnike HRS-a na razgovor o toj temi putem navodne urgencije državnog tajnika za sport, inače izbornikovog prijatelja i kolege te im navodno obećala da će s procedurom nagrađivanja izbornika biti sve u redu. Ronioce, svjetske prvake kojima je protuzakonito uskraćeno pravo nastupa na svjetskom prvenstvu i njihove trenere zakinute za nagrade nitko ne prima na razgovor.

Sportaši pokušavaju naći pravdu prijavom na arbitražni sud HOO-a. Međutim, po izjavi djelatnice HOO-a koja je trebala zaprimiti prijave, isti je ukinut, po njenom mišljenju jer su sportaši najčešće dobivali sporove protiv svojih nacionalnih saveza. Sportašima i trenerima je ostalo još samo potražiti pravdu na sudu, što zbog sporosti redovnog suda znači kraj njihove sportske karijere. Ako jednom i dođe do toga suda, postavlja se pitanje koje će tamo argumente priložiti u tužbama jer je iz novog Zakona o sportu neobjašnjivo izbačen baš članak koji govori da stručna osoba koja prima nagradu za posebna sportska postignuća mora biti i zaslužna za to. Nadalje, zašto se u novom Zakonu ne govori o potrebnoj stručnoj osposobljenosti izbornika, kao što se to detaljno propisuje za trenere? Zašto je predlaganje za dodjelu visokih novčanih nagrada oduzeto profesionalnim kadrovima u HOO-u i dodijeljeno upitno dobronamjernim i ponekad nedovoljno obrazovanim volonterima u sportskim udrugama?

Kaznena prijava koju su zajednički podigli brojni sportaši - reprezentativci protiv čelnika HRS-a te fiktivnih trenera i izbornika još ni nakon treće godine nije pokrenuta. S druge strane o svemu obaviješteno Državno odvjetništvo na temelju svojih izvida ne nalazi nikakvu krivnju čelnika HRS-a po službenoj dužnosti.

Dakle, nekā se nitko u ovoj zemlji ne usudi prozvati vrijedne vrhunske sportaše, višestruke svjetske prvake koji su učinili sve što su mogli u interesu pravde i boljitka hrvatskog sporta, koji si sami plaćaju sve troškove treniranja i odlaska na međunarodna natjecanja, kada zbog namjerne opstrukcije njihovog rada i nemoći suprostavljanja istome odluču otići pod tuđe zastave. Jedna takva procedura uzimanja slovenskog državljanstva od strane dokazanog višestrukog svjetskog prvaka u podvodnoj fotografiji je izgleda već započela. On je to bio prisiljen pokrenuti ako želi nastaviti svoju sportsku karijeru. U Hrvatskoj ga očito ne trebaju i samo je smetnja, dok ga Slovenija s oduševljenjem poziva na taj prelazak.

- Glavni, najveći i jedini argument kojim se čelnici HRS-a brane od brojnih optužbi i prigovora sportaša je da su hrvatske ronilačke reprezentacije u vrijeme njihovih mandata u samom vrhu svjetskog sportsko-natjecateljskog ronjenja te da ronilački sportovi spadaju u najtrofejnije hrvatske sportove. Tom činjenicom netočno impliciraju da su za uspjehe sportaša zaslužni upravo oni. Tu se posebno ističe izbornika svih ronilačkih sportova koji je to možda protuzakonito postao još prije trinaest godina jer je moguće da je još bio pod uvjetnom zatvorskom kaznom. On ni ne zna da je izbornik potpuno zasebnih grana ronilačkih sportova, a ne izbornik svih ronilačkih disciplina kako se on sam predstavlja. Zato i sada u pokušaju suradnje HRS-a s Hrvatskom olimpijskom akademijom komično pokušava pokrenuti školovanje trenera svih ronilačkih sportova putem samo jednoga tečaja, ne bi li se on prijavio na isti i olako dobio takvu titulu. Da nisu ovako tragične konotacije ne bi li bilo smiješno i suludo imenovati jednu osobu bez ikakvog sportskog iskustva izbornikom šest različitih ronilačkih sportova? To je bez imalo pretjerivanja isto kao da ste imenovali osobu koja nema pojma o sportu izbornikom svih loptaških reprezentacija Hrvatske. Činjenica je da do nedavno, dok se nije počelo postavljati pitanje opravdanosti njegovog nagrađivanja nije poznao niti jednoga sportaša u ronilačkim sportovima koje nije ni razlikovao. Dakle, jedina je istina da su sva vrhunska sportska postignuća u ronilačkim sportovima postignuta unatoč potpunoj nestručnosti, nesposobnosti, odmaganju i materijalnom te nemoralno društvenom parazitiranju čelnika HRS-a na zaslugama sportaša, njihovih trenera i sportskih klubova.

- Još na kraju, za ilustraciju Vam želim ukratko predočiti kako kao najtrofejniji trener u ronjenju na dah u svijetu (trener sam skoro svih reprezentativaca i većine hrvatskih natjecatelja u ronjenju na dah) uživam blagodati hrvatskog sustava brige o razvoju sporta: Sam financiram svoje svakodnevne odlaske na posao trenera u Zagrebu (dnevno troškovi goriva za minimalno 60 km vožnje), zatim odlaske na more na dubinske pripreme i trenažne kampove sa sportašima, troškove odlazaka na natjecanja (primjerice prošle godine svi troškovi odlaska i boravka na svjetskom prvenstvu u Kuwaitu, gdje se za to natjecanje novčano nagrađeni izbornik nije ni pojavio), troškove odlazaka i boravka koji se vežu uz organizaciju sportske dijagnostike i provedbu brojnih znanstvenih studija za ronioce, itd. Skoro svakodnevno provodim dulje od osam sati u planiranju, programiranju, organizaciji i provedbi individualnih trenažnih programa za brojne ronioce. Samo telefonska komunikacija sa sportašima uzima mi više od sat vremena. Organiziram i besplatno provodim skupu profesionalnu dijagnostiku za pedesetak ronilaca na dah (Kineziološki fakultet u Splitu). Radi dobivanja novih znanja i transfera istoga u trenažnu praksu svake godine na Medicinskom i Kineziološkom fakultetu u Splitu organiziram i provodim brojne međunarodne znanstvene studije na populaciji hrvatskih ronilaca na dah u kojima sudjeluju najeminentniji znanstvenici svijeta. Po tim studijama su objavljeni brojni radovi u visoko indeksiranim međunarodnim znanstvenim časopisima, što čini RH centrom ronilačke znanstveno-istraživačke izvrsnosti. Hrvatski reprezentativci kojima sam bio trener u šesnaest godina donijeli su u RH više od 40 službenih svjetskih rekorda i više od stotinu medalja sa svjetskih i europskih prvenstava po asocijaciji priznatoj od Međunarodnog olimpijskog odbora. Prošle i ove godine Vaše ministarstvo mi je uskratilo novčane nagrade koje mi pripadaju kao jedinom službenom treneru svjetskih prvaka i rekordera, osvajača medalja. Te nagrade dodijelili ste fiktivnom izborniku, fiktivnom treneru i fiktivnim „stručnim“ djelatnicima. Prolaze li sportaši bolje? Ne, naročito oni reprezentativci koji ne žele slijepo i bespogovorno trpjeti nametnuto stanje, odnosno nisu potpuno lojalni poslušnici čelnika HRS-a. Osim drugih osvetničkih radnji moraju si sami plaćati odlaske na svjetska prvenstva i to samo onda kada im to čelnici HRS-a dozvole. Neki reprezentativci nisu mogli ostvariti to pravo iako su na državnim prvenstvima bili nacionalni prvaci i istovremeno aktualni svjetski prvaci. Na kraju



godine HRS je za proglašenje sportaša godine nominirao dvoje „podobnih“ drugo i treće plasiranih sportaša kojima je bilo sve plaćeno (uključujući i privatno putovanje na neslužbeno natjecanje na Bahamima), umjesto dvojice za njih nepodobnih svjetskih prvaka i rekordera od kojih je to jedan postao putovanjem o vlastitom trošku.

Poštovana Ministrice Brnjac i Predsjedniče Mateša, po medijima Vas obilato hvale sportski dužnosnici kojima ste Vi službeno nadređeni, govoreći kako ste učinili jako puno za hrvatski sport i sportaše. Bilo bi puno bolje da imaju to razloga činiti sportaši i njihovi treneri koji konzumiraju učinke Vašeg zalaganja. Učinite nešto za opstanak ronilačkih sportova i mi ćemo Vas svi hvaliti i isticati gdje god stignemo.

S poštovanjem,

Ivan Drviš

U privitku: Linkovi za pregled televizijskih emisija koje su ukratko opisale samo dio navedene problematike još prije dvije godine, na što nitko nije reagirao.

[https://youtu.be/oyyleeK\\_jhY?si=3FoF7KS-DcLeOGvV](https://youtu.be/oyyleeK_jhY?si=3FoF7KS-DcLeOGvV)

<https://youtu.be/PUGc3NcybY4?si=i37LH-O45pnVphjF>

<https://hrvatska-danas.com/2021/10/25/skandal-u-ronilackom-savezu-oni-od-nas-rade-budale-netko-stavlja-vasu-glavu-u-torbu-da-bi-izvukao-nekakav-novac/>

- **Na znanje:**

Gospođa Vesna Vučemilović  
SABOR RH  
Predsjednica Odbora za obitelj, mlade i sport

[kabinet@mints.hr](mailto:kabinet@mints.hr)  
[hoo@hoo.hr](mailto:hoo@hoo.hr)  
[sinisa.krajac@hoo.hr](mailto:sinisa.krajac@hoo.hr)  
[odboms@sabor.hr](mailto:odboms@sabor.hr)

zastupnik

Davor Dretar

W.Z.

